

Dosarul nr. 2ra-1688/17

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) – V. Muntean

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, V. Mihaila, L. Popova

ÎNCHEIERE

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Iulia Sîrcu,
Luiza Gafton, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Oleg Ursachi în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oleg Ursachi împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Iunes Grup”, intervenient accesoriu Societatea Comercială „Summit Com” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea valabilității actului juridic, constatarea încălcării dreptului consumatorului, încasarea prejudiciului material, penalității și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Iunes Grup”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 22 februarie 2017, s-a emis o nouă hotărâre prin care a fost respinsă acțiunea,

C O N S T A T Ă :

La 03 noiembrie 2016 Oleg Ursachi a depus cerere de chemare în judecată, completată ulterior, împotriva SRL „Iunes Grup”, intervenient accesoriu SC „Summit Com” SRL cu privire la declararea valabilității contractului de antrepriză încheiat în formă verbală, constatarea încălcării dreptului consumatorului, încasarea prejudiciului material în sumă de 35 000 lei, penalității în sumă de 309 750 lei și a cheltuielilor de judecată (f.d.4-9, 83).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, între el și SRL „Iunes Grup” a fost încheiat verbal un contract de antrepriză, obiect al acestui contract fiind construcția și instalarea unei construcții metalice aferente imobilului din str. Tighina 49/3, mun. Chișinău din materiale proprii și pe risc propriu, costul lucrării constituind 74 250 lei. La momentul încheierii contractului a achitat un avans în sumă de 35 000 lei. Reclamantul menționează că, anterior contractului de antrepriză, la data de 21 octombrie 2015 a încheiat cu SC „Summit Com” SRL contractul de locațiune nr. 147 a bunului imobil din str. Tighina 49, mun. Chișinău. La data de 20 aprilie 2016 la contractul de locațiune a fost încheiat un acord adițional, prin care s-a

convenit de comun acord că SC „Summit Com” SRL va achita plata pentru efectuarea și instalarea construcției metalice de protecție împotriva ploilor, pe care a comandat-o de la SRL „Iunes Grup”, din contul chiriei. La 13 mai 2016 SRL „Iunes Grup” a instalat construcția metalică, însă din motive necunoscute lui actul de primire-predare a fost înaintat spre semnare SC „Summit Com” SRL și nu lui, care este beneficiarul lucrării. După ploile din perioada 06-10 iunie 2016 a stabilit că carcasul metalic instalat de SRL „Iunes Grup” conține vicii, care s-au materializat odată cu primele precipitații, iar pânza instalată nu protejează corespunzător spațiul aferent. Mai mult ca atât, dilatarea primei machieze la 30 cm blochează accesul la somație, prin care a solicitat în termen de 10 zile să fie înlăturate toate viciile depistate și care a rămas fără răspuns. Reclamantul indică, că la 09 septembrie 2016 la solicitarea sa de către expertul judiciar în construcții Anatolie Achimov a fost întocmit un raport de constatare tehnico-științifică nr.285. În conformitate cu acest raport pavilionul spațiilor comerciale amplasate pe adresa str. Tighina 49/3 mun. Chișinău urmează a fi demolat și edificat un alt pavilion conform documentației de proiect, elaborate și coordonate conform legislației în vigoare. Ca urmare, în adresa pârâtului a fost expediată repetat somație prin care s-a solicitat în termen de 10 zile din momentul recepționării să demoleze și să instaleze din nou construcția litigioasă, însă care a rămas fără răspuns.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 22 februarie 2017 a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Ursachi (f.d. 115. 120-130).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017 s-a admis apelul declarat de către SRL „Iunes Grup”, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 22 februarie 2017, cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d.165,166-171).

La 25 iulie 2017 Oleg Ursachi a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii instanței de fond (f.d. 174-180).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material, a apreciat arbitrar probele prezentate la cauză, fapt ce a dus la pronunțarea unei decizii nefondate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 iunie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 04 iulie 2017, confirmare despre recepționarea acestuia de către recurent la materialele dosarului lipsește (f.d.172).

În aceste circumstanțe recursul, depus la data de 25 iulie 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Oleg Ursachi este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Oleg Ursachi indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către recurent asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea

eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oleg Ursachi inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin.2, 433 lit. a), 440 alin.1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Oleg Ursachi, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecători

Luiza Gafton

Maria Ghervas